2.65.24.5.4

Landsarkivet for Sjælland m.m.

EA-001

Sjællands Stifts Bispeembede

1617 - 1820

Indkomne sager

1775 Bornholm - 1786

B.3-422

8008261551

1775

Höjædle og Höjærværdige Herr Biskop!

Efter Höjærværdige Herres sidste Skrivelse var angaaende Franz Jørgensens Arv, om hvis Dødelighed Hans Broder, Jørgen Jørgensen, for Christiansøe har givet Ansøgning.

Ifølge Skifte-Protocollens Tilvidning, har Franz Jørgensen, i Hans Fædres levende Live, bekommet, eller allerede En Mødrenes Arv, 133 Rdr. 3 mk. 0 ß. men og 18 Rdr. derover, hvilke 18 Dr. blev decourteret i Hans Fædrenes Arv, som var 85 Dr. 4 ß 15 ß. Resterende blev til Hans Død uviidt for Hans Broder, Jørgen Jørgensen, 4 Rdr. 4 ß. som alene var deraf betaelt. De øvrige 63 Dr. 4 ß 11 ß. have gaaet igiennem mange Hænder, og, som jeg har erfaret, den største Eiid vænt i Frøstens Sommering. Der imøderes endnu en del af Frøstens Steenbeck efterrest 77 Rdr. 10 ß. som Hun sagde var Franz Jørgensens Arv, og Hun havde intet Skiellighed at fremvise. Resten Sølv og Halvfierdingstøi, Slette Daler, De Skilling har jeg, den 14de Augusti 1767, erhvervet de Hr. Jens Mahler, som har den af Hr. Jørgensens Døtre de Hals, og sat dem de Øreringe derfor. Ellers har Hr. Monrad, som og er en Svigersøn, for mere end de Aar siden, givet Ansøgning om samme Arv. Den ældre Broders, Rasmus Jørgensens, Arv blev allerede i Frøst Skanchs Eiid indvendt de Hals-Casser.

10/3 1775

Efter Hr. Clemen Funck Marcher, Capellan til Øster Larslev, tog jeg mig den Frihed, skriftligen at begiere af Deres Höjærværdighed, at Hr. Jørgen Kofod til Poulskier maatte udstilles til Ærefront og Kommune i den Dag imellem Madame Saus og Mad. Steenbeck angaaende Braut Sættetes Frøge. Mad. Saus er nu død, i Januario. Men siden Gruder Øigerson, Capitaine Alexander Kofod, vil prosequere Dagen, mærksaar jeg mig, at igientage min indstændige Begiering. Ellers, at Hr. Kofod maa constitueres til Fronst, og selder saus ogsaa Forlangende Hr. Tamdrup, og Hr. Plochros, til Assessores. Jeg haaber ikke, at Deres Höjærværdighed accorderer ikke, og at jeg dermed behøver for at gaae mere med den kontrahelige Dag at udstille. Jeg forbliver,

Höjædle og Höjærværdige Herre Biskop!

Deres Höjærværdighed

Øster Marie, 1775.
den 10de Martii.

ydmyge Tienere

[signature]

Vores Eminentie!

Høyærede, Høyvørdige og Høylærde
Hr. Biskop!

Jeg har Konitum Synodale af 8de Junii 1768, given
og mig forevist den underdanige Skrivelse, at undbe-
vare følgende: At som der er 3 Sognekir-
ker antaget til Skogebek i Sovelokke
Sogn, som alle 3 vedligeholdes i det Labpaa
nemnede Bred, hvorafde 2de er for Hvindstan,
ikke kort for Tiel afvegt staar, den Tredie
en Kjøbenhavns-Dreng, og ingen af dem har
saadanne skriftlige Beviser at forevise som
tilforordnelig kan bevise deres Legitime Bund.
Den første af de indstrandede Peder Svensen i
Svaar, forgiver sig at være fra Calmar, den
anden Andreas Eriksen fra Christwalde Sogn,
og den Tredie, Lars Pedersen, fra Bullarpe
Byen og Ulstorpe Sogn i Skaane; saa er

24/5 1775

Jeg med min underdanigste Bøn til Deres Eminence at mig, efter høyere Anstalter gunstigst maatte underdeles Efterretning, om eng Liste kommer til Resource maa troelove og agte vist eller ikke?

Der eng i øvrigt med underdanigst Høy- og ærbødigst Ærefrygt er —

Høyædle Høyærværdige og Høylærde
Hr. Biskop!

Deres Eminences

Povels Skjønnaard
d. 24de Maji 1775

underdanigste Tienere
Jørgen Kofod

Det er Peder Engelsen Bernholt, degn,
præst for Nyekrier, som dersom er dimitteret udi
de Kongelige Lænder i Landet Falster i Aar
Blev præst Nyekrier Herredsfred kaldet
1742, og Ald Sand Gud haver pensioneret til
Landets Sømænds Lønn. Det er det, der er
Landets Vanrø og skinger Tald til Lænder,
at haver ført det vel og ufortadelig
og som den Christelige Præste-Mand bekjender
og Ansaar, som det er smukkeligt bevent
Da efter Begjæring saa meget Attesteren

Østen Marie Præstegaard
d. 31te Mai
Aar 1775.

Høiædle og Høiærværdige Herre Biskop!

Ved Velærværdige Hr. Wittes til Nakiar rejse over til Kiøbenhavn, i et ærligt Ærende, haaber jeg, det tillader, at jeg beskjeder Landmandt paa mine Vegne. Alt hvad jeg har at giøre tilbiørligst for, har jeg med sig.

Hr. Kofod i Rønne har berettet mig, at jeg paa nye for Deres Høiærværdigheds gjorde Forestilling, en gaarde Skolens Bygning, da den ikke kan staa begrænsnes Vanskjer til Byen, og Skolen nu ejer en Capital af omtrent 1900 Dr. Af Bygningen ikke staar til at reparere, har jeg tilforen attesteret, og det er Dansgrd. Jeg tænker, det Deres Høiærværdighed, ikkun Hensyn var i det Stand, Ti nu lage Forældre deres Børn ikke ud, for de er i Begrundet ikke kan sikkert tænke det. Det ganske Skolevæsen det, kunde vel og skeer paa en dette Sted, ikke allerede til Byens, men til hele Landets Ulykke. Man saa maatte Bygningen endeligen forøgt være i Stand. Det kommer en paa Deres Høiærværdigheds Revolution.

Byen i Manila, Mr. Fritz, beklager sig høiligen over Forfølgelse af Sekt Evangelister det, fordi han ikke vil være om de. Det er nyt, at der ikke findes Religiøst paa Landet, end Manila, og at den konige Byen altid var af Religion. Men ellers som Mr. Fritz tænker en anden Evangelisk, nemlig stille, indgetagen, dydig, og anstandig, i alle Maader, det er gaar det ham, som det gaar. Jeg kender Forældre det i Byen,

3/5 1775

som han har lagt ihænde Børn paa-hans, hvorfor han er for paa-tænkt, og vil; at jeg skal lære noget; I-fi han er en flitig Kalkmester. Dersom ikke Contracten var i Vejen, som er imellem ham og hans Sommand, vilde jeg ønske og ønske, at han maatte blive forplikket, allerhelst han er forsøgt, endog da med et mindre Begyndeld.

Imellem Hr. Fulz og hans Capellan staar det ikke ikke til, som det skulde. Og jeg frygter, at den gamle Mand, som er Septuagenario maior, har vraget sig for Harm og Sorgen paa Hafen. Ikke det er endnu ikke kommet saa vidt, at jeg kan give en standsmæssig Afrenzelsing derom, hvilket alleres er min Pligt, og skal heller ikke blive forsømt. Jeg forblive,

Høyædle og Høyærværdige Hr. Biskop!

Deres Høyærværdighed

Sct. Marie, 1775.
den 31te Maii

ærbødige Diener

Høyædle og Høyærværdige Herre Stiftbiskop over Kjøbenhavns Stift!

Udi 33 Aar have jeg nu boet paa Nyekier-Præstegaard i Ærlighed og i Alt mit Embedes Gud penseret til min Formands Ære. I disse mine 33 Aar er Embedets Gud ved Alle Landets Præster, som har boet paa Præstegaarden i Ørslev og Ringe Tæld paa Bornholm, og det baade for, som have boet eller er som have boet Præster i Embedet ud og blev nu forflyttede fra de Ringere til de Bedre Præste Tæld, og Allerede er blevne fiddende i mit Eiendt Tæld, hvis Præst Indkomst udi Penge, naar Mærugsden Offer fiddelig, 3 Offer-Dage alle Dage, giør 30 Rd. Hvor maa min Hustrues Skrøbelighed forre dertil. Nu bliver Nyekier-Præste Tæld vacant til Michaelis dag, da Mons. Prall forflyttes til Vester-Maria Præste-Embede; Indtager mig dud Ærbødighed til Dud og underdanigst beder jeg at Dem i Alle Naade er-naadig optager, At Gud Min ansøgning til Kongen om at faae Nyekier-Præste-Tæld Eiendom, som Lagt til Præste-Tæld, imod Præste-Præstens Søn Ærlig Person til at forrette Præste-Embedet og forestaae Ungdommens Undervisning; Underdanigst beder jeg: Deres Høyærværdighed til mig bevaagne og naadig Min Ansøgning til Kongen recommendere; I Forventning af en naadig bønhørelse, hvilken jeg

Deres Høyædle og Høyærværdighed

Underdanigst

Ydmyg

Peder Engelsen Berndal

Nyekier-Præstegaard
d. 2den Juni
Anno 1773.

Beskedne Velavsordigne og Høylærde
Hr. Provst Niertz

Det pleier ikke at, at jo Hr. Provsten for længe siden har hørt om, hvorledes Guds Tienesten hos os her i Rundtrøgn blinder forrettet, nemlig, naar her paaboer sicht Prediken; Hvi jeg præst tienesten kan ikke klage; at vi forunrettede, som dog maatte staa i Norges Dettighed til Høyen Høiheden Hr. Røring altid ligger fulet, ikke allenuden i Nogle aar heelden har haft saa meg hos os at forrette Embedet, saa jeeligen maa nu i Gar, i det mindste omer at Halvt aar, aldrig nogen Tiid har haft nogen ordentlig tienesten eller Prediken, at Hynn den og ro blegnen forrettet, naaget der altid har Vaert tillyst til Predikens, naar det falt saa til, ligesom tilfeldet er stadt, præmed Hr. Røring blev for Høyen: Frøste, men mange gange Formaadet: Bin ikke allenuden nu, men mange Timer og Dvoren præmed nogen Gar lacht sig forunnen, der gaar Hr. Røringe Bagen stilde forrette tienesten: at vi ikke skal maatte ang, at mange af Menigheden saa Vanskelig kommer til Kirken, for Vindrøns skyld at Conservere deres ~~Gaard~~ helbred, ere dvoren gaaen hjem igjen, naar de efter i Timers forløb og Dvoren Gaarde Mandet gaa Predikant, men igjen saa følgelig constituerede Predikens eller tienesten at paa den gang, som os er stadt nu gang at igjen kom, og igjen Kirke tienesten blev forrettet.

Dette har vi Dagen Mand nu haalt i saa lang tiid, og dangt Skytsl, i Canten, at Hr. Røring skulde Gaar Betaalt sig, og om han for Magelds skyld ikke selv kunde kommer til os saa Nor Frøste, det vi gjerne Gaarde gaa, saa dog skaffet en anden Loglig Kaldet Mand til at forrette sig Embedet i vores tiid: men da saadant ikke er stadt, saa nødsagtes vi, allerydmygst at forestille Hr. Provsten denne betydelige Ting, hvorledes intet andet os ubrudende, end at Hr. Provsten saa behøiligen Deeder Vilde forestille dette Vores ydmygst andragende, paa det os, saaspl

13
61775

saa andre Menigheder og andre Steder, maatte regne
lades saa: Saad blev Gud og Kongens Lov til
holdt: Vi indbød og ydmygede os, at saa Vores An-
modning og Begjering i Sinde saa vigtige Dag
maatte Gunstigst taget og reflecteret og os med
forøgt, ordentlig Hjælp og Beskytelse forunderstaaet
Lige saa vi og Herred underlig ydmygede indbød
os et saa Aar tilbage fra Hr Grevens, underskre-
nede Andragende betraffende. Lod os ikke Hr
Grevens Nærhed, lade forlange i disse alvorlige
og sindsomlige Omstændigheder, Men vaade bad,
Det bede vi, saa Vor saa betydelige og vigtige
Andragende, saa snart som Land. Vi lade i Dybe:
fan ydmiglighed.

Paladset Valdemersborg og Højlands
Hr Grevens Hiorth.

Frudsberg
d. 13de Juny: 1775.

Vores

ydmygste
Venner

Alexander Hofod C. Pedersen

Anders P S Jørgensen Niels N M S mansen Jens I H S Jensen

Anders P E S Jensen Mortensen M C S. Clausen Lars L H S Jensen

Jens I H S Jensen Niels M P S Andersen Jens Jensen

Jens H A S P Andersen Jens I S. Jensen

Kiel

Carl Jørgen Jens Jensen N H Hall

P. S. Endnu underskaar Vi os at bede Hr. Præstens om, at han Villa høre og hælse os i følgende: Ramley, Natmanden og hans Kone hejser Vi Dunk naar de gik til Skrifte og Gudsord, for den Gles, efter de andre, faar Aflösning og Nyde Sacramentet, siden saa mangen Gang forargelse er af, at de indtrængner sig midt iblandt den øvrige Deel naar Sig paaraaning skeer; Vi har talt til Ge Kofoed derom, men han har intet Skart bryde andet end; naar han sat Crove for sig om den Sag, Villa han giverne søge Menighedens Dømdig.

Höjædle og Höjærværdige Herr Biskop!

Indlægle, som mig fra Bönderne i St. Knuds Sogn er tilskillet, maa jeg, efter deres Forlangende, herved insinuere. Hr. Köring har i lang tid været syg i Benene, og kan ikke gaae. Ikke han kan med den Byrde som dem langt. Ikke da fuldeligt skomme, ikke for sommer, ikke ö ordentligen forrette, tie Hr. Kofod kan ikkun nöie saa ret Ord; men dagen Menigheden seel mis fornöyet. Bönderne ere nu ik förste, som offentligen beswære sig derover. Det værste er, at Hr. Köring ikke, eller ikke, bekymrer sig om, hvorledes fuldeligt dette besörget, og imöttegaaer altid dermed, at han kan ikke forrette det selv.

Degnen i St. Peders Sogn, Herman Boker Lindroed, er nu i saadan Stand, at han hverken kan lee, eller gaae, og derfor saa meeleig fakig, at han neppe har et töm Brød. Ligesom og Degneboligen er saa forfalden, at jeg i Aar, saa Prostens og Degnemandens Forlangende, har maatet sequestrere dens Korn-Indkomst, som beløber til 8 töder Byg, til dens reparation. For saa vogen Maade, at Sognemandene ikke fakige Korn og Bøder, tie ikke selv eller ud til at Degnen selv kan leve længe, har deres Fader, Herman Rasch, en Bondemand, som bor tæt ved Kirken, faa deres Höjærværdighed approbation, med Degnen, Prostens, Hr. Tamdrups, Wiibeck og Sandtjelle, indgaaet en Contract med ham, som deres Höjærværdighed af Sollicitanten selv nærmere erfarer.

28/6 1775

Kaldet er saa ringe, at en stillelig Student kan ikke
være tient derved, hvi, som meldt, den hele Dømme, som
har haft Embedet heller i Skjøtten, er 8 døde. Sup-
plicanten har jeg kjendt fra hans Bønne-Aar, og hans
Fader, Claus Krasch, som var Hvads Capitaine i Rønne,
var en gudfrygtig og retskjendig Mand. Ligesom jeg
heller ikke anser med denne, end det ikke, de
gode og stillelige er. Han har frequenteret Helsingør
latinske Skole, men da han ikke blev antaget into
ciues academicos, har han taget imod den Erhvervs,
som han kunde faae, og er nu en temmelig velholden
Bonde. Han søger ikke hos Deres Høyædelighed, om
saa meget for sin egen Skyld, som for at hjelpe ei
Høyædelighed, som ere ham ved haanden. Og da
han er stillet til Fuldmagt, og Sagen skulde vel forenet
et med ham, understaaer jeg mig, at recommandere
hans Ansøgning. Der jeg, med Dybeste Respect, for-
bliver

Deres Høyædler Høyædelighedes

Øster Marie, 1775.
den 28de Juni

underdanigst Tienere

Underdanigst Pro Memoria!

Da Provsterne i Peders-Sogn og Bornholm, Herman Peder Lindrod, har i lang tid haft saa stor, at han ikke har kunnet forrette sit Embede, og ing underdrivid har og agtet saadan for Gud: saa har bemelte Herman Lindrod paa Deres Høiædle Høiærverdighed Hr. Biskoppens gunstige Bevilgning, besluttet at ville afsige sit lidet Prøvestedd til mig, for at kunne leve, saa længe han lever, og kunde hendøde ytter Landets Vøre trende stuller mangler til Livets ophold, da han selv er aldeles uskikket til at forrette det allermindste imere.

Min underdanigste begiering er derfor til Deres Høiædle Høiærverdighed, at denne Herred rimelem be maatte Lindrod og mig ogsaa Contract, hvorafgiøre Jer underdanigst underfølger, naatte af Deres Høiærverdighed norde Canciglet, mig da naatte forunde Vocation til dette Præstekald, naar paa de attester allerede, som mig er underdanigst Jer Sagen i denne Sogn Præsterverdige Hr. Landrupp og Hr. Pastor i Svanniche, hvilke ligeledes underdanigst med følger, samt paa det Vidnesbyrd, som Landsdommeren Hr. Magister Hiorth naatte Jeres gjøre ing i brevet til Deres Høiærverdighed. alle og at Deres Høiærverdighed behager, at ing store søge Dispensation derfor igjennem Canciellet.

Jeg haaber og indbilder mig en naadig og gunstig Bønhørelse.

underdanigst

Kiøbenhavn
den 4de Juli 1775

Herman Clausen Rahl.

Velbaarne og Høyærværdige Hr. Biskop
Confessionarius og General Kirke-Inspector,
Naadige Herre!

Da jeg er en fattig Student, og henimod 30 Aar gammel, har i ingen Maade Har nogen Assistence til min Underhold og Studier, uden Haad jeg, som Informator for andres Børn, kand fortjene, som er Lives Lidt, og langt fal fanlesgaa.

Min Fader, som fader mange Børn, i et maadeligt Kald, og har, foruden andre store Udgifter, ogsaa Gjeld, saa Hand skaffe ej Har Lindt, som Hand Har nødt, Felk er Fremm, kand jeg ej vente noget videre af.

Efter min Deposits, No. 1767, Har jeg mest og Feldt, mig Fremme Fra min Fader, for at Lose for min andre Velstand, som, Foruden mig, er kom i Fal-Cat, indtil Dennes 1773 i Juni Maaned, da jeg kom Fra-overtil Bornholm, til Velædle og Velærværdige Hr. Kol-

8/7 1775

=vold, Degnen-Præst til St. Clemens Menighed, Ivar ing ind=
ind og holder mig, for at informere Dens Børn.
Og som nu Degnen=Valget, paa Præstningen Christiania, nu
er endigt, saa indlægger ing til Deres Høiærværdighed Høin
Bevaagenhed, ydmygst Ønsk, at De vilde have den
Godhed for mig, som nu Lektie Karl, at forhjelpe mig til
samme, som et Subsidium til Deres Forsørgelse for
mig ude kommende.
Dersom nu Kongen forbød mig det, saa det var min
Første Ønske og Pligt selv i egen Person at fremlegge
min Begjæring for Deres Høiærværdighed. I Haab
om Deres Høiærværdighed Høin Ynd og Godhed, hen=
lever ing, og i Dybeste Submission forblive

Deres Høiædle og Høiærværdige
Hr. Biskop, Confessionarius og
General Kirke=Inspector
Naadige Herre

Clemens Prestegaard
d. 8 Juli 1775

ydmygste Tjener
Ivar Samuel Dam

Studiosus Ivar Samuel Dam har, som meget vel, været i mit Huus nu
Lidt paa 3de aar, og i denne tid ikke alleeneste opført sig honet og lie for,
uopretten i alle maader, men ig har og mærket noget hos ham, som ikke just var
almindeligt at finde hos enhver Studiosum, nemlig Naadens Arbeid paa
hans Hjerte; Saa at Forningen, som ig haaber, da Guud vor Menighed
blive vel dirigt med ham til Lærer. Men da han endnu ikke har

resolvere sig dertil, som jeg vant, allerede har vorret hans de Leuten, [illegible] ung, at indtræde i det ordentlige Lærer Embede, men for nær [illegible] er forrettet med Degn Embedet i aa Christians Øe, saafremt [illegible] maatte behage Deres Høyærede Høyærværdighed at tilstaae ham det, [illegible] hand og Dem vare de tyktes; thi en muntlig Løsning er gemeenlig mere assi[illegible] steret af en Degn, som er vores fuldt med ham, et vice versa: saa [illegible] ere jeg mig med, uti dybeste ydmygheed, at recommendere Monsieur Dam og hands aufførsel die Deres Høyærede Høyærværdighed. Jeg [illegible] er ønsker en fornøyen og bran mands Søn: hands Fader er Hr. Mor[illegible] ten Rachberg Dam, Propositus honor: og Høyeprost ved St. Jacobi og Nicolaj Menigheder i Vaade.

Clemens Prestgaard
d. 11te Juli 1775.

Ærefuld.

De Velærværdige Hr. Jørgen Rosfeld omtumultu[illegible] te gave [illegible] jeg ikkun er mig mere [illegible] fremmedeligt, men endu vegen den [illegible] som ved gentagne Vinter Gange er blevet [illegible] i Dens Huus, og ellers haft tilsigt til, [illegible] at lære at kende Sollicitanten, giver Dem [illegible] fuldmagt gerne Vidnesbyrd. Jeg er ræd jeg [illegible] med saa mere Sikkerhed jeg ikkun [illegible] forrettet ung til at recommendere Dem [illegible] men endog overbevist kirkelig og civil Sandhed [illegible] Deres Høyærede og Høyærværdighed gun[illegible] stigst vilde fremme os ham saa ret [illegible] til Degn og Skolelærer, hvilket jeg med [illegible] sikkerhed ønsker.

Christianøe d. 20 Juli 1775

[illegible]

Commendeter er lykønsker min ydmyghed Dem og Deres, da, i henhold til [illegible]

Jeg er ad Ordre Hr Kaptein, vangang at se og tale med Jem, Hanns, ovenfor Berg i Hans-
Stille og Sammenhæng. Efterdel, hvilken Hr Kaptein Dem, for mig Ordrer har givet Jem, jeg
fra af den middelige Hr Lænt Skibs Fuer Speciel Ordre Jem, der Tæ[illegible]
ning, at Jand, Hanns den anden Epistelen, bekiende og at, om Dels Corres
ser gjøt Jemmeden Egen Raad. Dagbøgerne og Skaberiet.

Christiansøe d 20 Juli 1775

Johan Neth

Dejerde, Hejdermægtige og Hejbaarne
Hejbyrdige Herre Baron.

Da min Afdøde Jørgen Jørgensen, forhen vegne og Skatteholder Hr. paa Frederiksborg Christiansborg Frøkloster 7 July med Døden er afgaaet, hvor- med jeg Deres Excellence med 5 skulle fremme, skulle efterskrevne Børn, forøvrigt, ej jeg med ret Ole paarørende Brugsfremmelig, ere fødte i ægteskabelige og dimmerlige Omstændigheder, som er anførte her paa Skatte Godsinventarium. Som er ret jeg i ydmyghed beholder Deres Dejerde Hejdermægtighed, at jeg med mine salige Børn, af Skatteholder eller min Dal. Afdøde Efterlemmer maatte nyde en liden Pension aarlig, som ikke maatte overstige 50 Rdl. maanedlig af Skatte og Skole Holder Gagen, som er maanedlig 11 Rdl. saa som ret Skatteholder Dødsmand af Skat-Cassen, til Skam udbetaling, til saa mange Børns Opfødselse, tigesom jeg og i ydmyghed dand saaledes forfølger at ret indrømme, som er giort for mig, og er skal af mer ragen formue, men er ej saa som af mig unge og uvidende idiotskrøbelige Børn, og skulde af min Pension efter Forskrivning min Afdøde Enkeles, saasom ret

10/7 1775

formedelst sine Lidet, Skade, og, for mange Børns forsørgelse, derfor Herr Dørk umuligt videre derpaa noget at afdrage. Jeg med mine fattige Børn, skal uafladelig paa-kalde Gud, at hand for saadan Naade i Lied og Vanskeed vil vel legne Deres Højvelbaarenhed Høi-velbaarenhed, med ganske høie Familie, med Ønskelig Ønske ere og i yderste ydmyghed Forblive

Deres Høivelbaarenhed
underdanigst tienende
Mette Mesille Enke Jogvard

Christianøe d. 10 July 1775.

Da de anførte og Motiver derpaa indeholdte Ansøgning er grundet, og allerede er mere end Aarhed, man vend afdød og Enke selv at forbeholde Huset, med det Faar Stole-Holdsted; Hvorfore nødes maanedlig 3 Rd. i Tøi: i Stedet Tømmer adjungeret, samt 3 Tønder Brænde aarlig til Stole-Huset, at holde varmt i Skinkermaanederne. Saa ønsker ~~og allerede~~ vend Enkeige og Trangenes Solicitant indk med sine efterladte fuage Børn ren naadig og gunstig Resolution og Bevilgelse.

Christianøe d. 10 July 1775.

Da Enkens Omstændigheder er dimensionerede ren Lemmer, saa er ansøgte Lidder min ydmyghed Ben i Henhold Christiansøe et supra.

Johan Nielsen

Velædle, Høiærværdige og Høielærde

Høiæstærede Herre Biskop!

Da min Salig Mand Jørgen Togsværd for hans Dage og Skolelærer her paa Christiansø de sidste 2 Aar er afgaaet, hvor ved Jeg Hustrue med 5 smaa Børn er efterladt fattige Børn kommer til ing med det Gemene fattige sommelig, men selv i yderste fattigdom og dennemarlige Ulykkeligheder, der er mesten herpaa Øerne bekiendt. Dette er det jeg i ydmyghed tænker Deres Høivelædle Høiærværdighed, at Jeg med mine fattige Børn til Zeelandt eller min Salig Mands Efterkommer maatte nyde min liden pension Aarlig, om ikke mere end 1 Rigsdl. Maanedlig til Degnen og Skolelærer Gagen som er Maanedlig 1 Rigsdl, saasom det lever ing Land mueder af Fiskeri Casser, vil blive ikkelegeligt til saa mange Børns Opvedligelse, Ligesom jeg og i ydmyghed kand sandforeg for ikke, at det ingsund som er giort for mig, ing er skeet af Øer degen forømme, men er af Naade, som af mit ringe og dertil ikkeskrøbelige Øie og derfor af min Pension

10/7 1775

Min Forbrydelse, nu skal betales, saasom det formedelst min Død, Skade og en mange Børns forsørgelse har været umuligt fuldt skjønne noget af afbrøden. Jeg med mine fattige Børn, skal i sølleverdig ydmyghed Gud at bønfalde for saadan Naade i tiid og Evighed vil vedligeholde Deres Høiædle Høivelbyrdighed med ønsiske høye familie med hvilket Gudh Jeg og i dybeste ydmyghed forbliver

Deres Høiædle Høivelbyrdighed

Christiansøe den 10 Juli A. 1715.

underdanigste Tienerinde

Nette Nicolle Fæk: Fogeds

Da de Klagende og Moliere Forpagter imdø-
mulde Ny-ordning er gunstig og allerede medfører
Dansk Ind, men den afrøde og har søgt at forbedre
Embedet, ved at faae Skole Holderiet /: hvorfor
ingen Mandtal 5 Rd i Løn :/ ingen Tienestem
adjungeret, samt 3 Rd Gunnen Brænde til
Skole Huset at holde Varmt i Vinter Maa-
nederne. Dan ønsker og allerede den taktige
og troegnede sollicitanterende med sine uforsøgte
de Gunst Bøn en naadig og gunstig Resolution
og Bønhørelse, men Velbaarne Velbemerkede
og Høytlærde Herr Friedr. Miorth omberede
paa det Nøyeste den ny ordning og en
kommende intercession paa det De den
Recommanderer.

Christiansøe den 16 Juli 1775.

Stibolt

Denne Ansøgning, som er attesteret af Comman-
danten, Velbaarne Hr Commandeur-Capitaine Sti-
bolt, understaar jeg mig, paa det allerdybeste at recom-
mandere. I Øer, hvor den høytrængende Sole for-
langer Øen lidt, og der, som faaer smøredet, betal-
der igien 120 Rigsdr, foruden Offer og Accidencer,
gieldet er mere, end Indkomsten af noget Bry-
nkeed paa Bornholm kan beløbe til. Øster Marie
1775, den 18de Juli

Hejvelbårne, Hejvelbårne og Hejlærde
Hejstgunstige Herre Biskop

De Dage og Nætter Helder Gud med Æstmanden Jørgen Jørgensen siddende den Juli med Døden er afgaaet; Det var dog ikke Muligt at indvarte ikke, ligesom det og var Præstens og Degnens mente. Der var ikke fulde paa Begravelsen om ikke Enebo, som udfordrer den ved sindig Mand, i Henseende til den Mangel af Ungdom der findes paa ikke lille Mod; hvil Præsten gaar og ud paa, at det maatte berøre ham, da han nogt ærlig i at gaa ikke at hente i Byggeaar Tilsøde Lund gaar nogen Sikt, som han lavdt i den Hast og at Præsten Enebo ikke rangang Landgaarde ikke Land vanter af hente Dam, som og Sigen ikke Enebo. Præst at recomendere saavel dette og som mig Ære i Præsten Hejvelbårne Hejvelvendigheds gunstige Bevaagenhed, forbliver og med alle Beslig under Præsten i Øjeblikke Submission

Præsten Hejvelbårne Hejvelvendigheds

ydmygeste Tjener

Johan Neth

Christiansø
d. 20 Juli 1775

Høivedet og Høiærværdige
Herr Biskop og General Kirke Inspe

Jeg er ydmyg i min Procurator for Birgitha Lars
Suendsens af Øster Marie-Boye udi min Sag
for Hr. Justitsraad Ørnemann i Maanedskiftet
til Vidtløftighed. Jeg beder og endmere
erklæringen, hvorom ~~nemt~~ anlagt, forat
skriver imod Frøken Wilhelmine Bentzøe
hvor de Summen Rigsdl. og tilgjøremål 71
Rbl. Sølv gjeld ibiden, de for Øster Suendsen,
Finder familien sig med
Frøken- det at indkalde familien og skaffe
de Vidner i Boyen, er min yderste
Bøn og Begjæring. Det Høiærværdige
dygtige vil de besøge hvem at tilligge
Landes-Fruentimmer Jfr. Wiinck den der
til udkommende ordre, og det saa snart
muligt, saaledes Boyen ikke er Oppold saa
lang. Jeg forblinder med
Høiest Respect

Deres Høiærværdighedes

ydmygste
tjener

Skanke paa Bornholm
den 11 August 1775.

Gase

P.S. Jeg indbeder og hvem communication

Deres Højærværdighed

Naadige Herre og Biskop!

Deres Højærværdighed skal Hejmsøen Naadige Beviisthed med
Notice om A. Knudsens Bønders Klage for Deres Højærværdighed
om Sin Ægtemands uviselige og evigtige eller i overdrivelige Fattigdom
den sidste Aarrekke paa Vidrøe ø, da Jeg som Ømt det mig Aldrig
Vederlag og Forundelighed, som ellers Aldrig Haftde gaa Lønt Vaardant,
og ovenpaa Forrudt det af den, som Jeg Altid Jamre og Klaatt med os,
flint, og Aldrig Forskuld ned og i de Sidste Vintermaaneder at Forskjøre med
fued Mose, som ofte det Jamre Ord mindre muligt at Lund Jamre
lie den, undtagen den Tvang de Gang, som omsend det, det Dingen
Kirkestue Fest, som gjøres Paa Palme Søndag Jeg B. Allersøkn, da det
Var saadant et Fiinaane Vejr den Fredag, da Højærværdighed Jeg i Bjørne
Vaa ude torde Jeg ved i Min Mand mig Allerede undertiden Land, men
med mig Feldgræs og Bjørnø Sin Borgere P. C. Wallø, og Brøgrenn
Ras Bust Jørnden med Land, som Skøtt, Alle gaa mine Gaar, og saa
Cordes Jeg gaa et i Høsø Rafe paa Vejen, men Gunde ingen Vej Gutter mine
ytter ved Stiernø Jeg det, som de Lage igjen, som Vi Jaftde Erfaren lig
ved for at Gunde Jeg ved det Lyst og Mørke Vejr, Vi Kun de Min
Faede Øjne og, ved Jeg Gunde Vej, Vi Lidte baade Langt og Tvert, og den
Lige ved, gad til Vi omsider i Mørke Gaar gjed i Bjørnø Gaden, at Vi Gunde
Gjende et igjem Jeg Vi Vere, og da La Stod Vi Gud, Dannen Sin Sidste Mand
som de og Gjem Vi, gjem Attaft, Vetter Vandfed ra En Gjendt Amor at Jeg
Land, at den dag Gaar i Min mange til Lie En, som og i A. Knudsens Mar
Min omm 2 a 3 Mand i Lite, som og Gaar Commisse. De andre Klage med
ver Lige saa Sandfærdige som Dennem, i Min Follen at Jeg Lie Ingen jeg
A. Knuds Bønder Dennem Ogfindes, Vej, Mendes ved Min Ogsaa Ingen,

18/8 1775

Dem skyldes min Ærærbødige Takke for mange Udmærkelser, som jeg har haft af Deres Hænder, som De ikke blive forlangt at udføre.

Det er det mig umuligt at udtrykke, at jeg er Dem uendelig Venskab, at jeg er Dem uegennyttig i min Natur, men som De jeg Ære i Præste, De jeg Ønske det Baar at faa de Fuldeste Beviser mindste Anledning til De Erkendelighed at vise jeg for Faldet, som Adelsmand Gjøe og Sit, og Brøunn i den i Ste og Dem Øie, den Ære jeg har Ovm Adelsskiøn Elsker for Fulgen Fra, Faderne Sen med mig, De jeg dyrlig bevaarer Ved, som Øjeneb med Liden det Tagne Sig lie det Ceste om Gud Ske, Ikke nu Ved Ind Ville Capelan Erfaren jeg Ikke Ville, Ingel det alt jeg Ved Sit Gud og Dem hjøjdeærværdige Fuldmagt, det Ham Tæffe mig Ere af de Ede om Ville, Ingen Dem hjøjdeærværdige Kontingent Ikke Ferlænd mig, Ikke er Ærærlig og om Gidsnelig, Ere Jeg Ere ikke Ikke, Ikke som jeg Faldet Den Ledende Cap: med den 4de Del af det, Forledre en Ere Sin Ærærte Forretninger, Ved Faare det Lægelig Ikke Ere Ikke Ville, De Jeg i given Ere Forsi Ere Sig om Dem hjøjdeærværdige Naade efter Ere Sirnist det Ellem Ere Ikke.

Jeg underdanigst om Dem Højdeærværdige Naade Ere Ere med de Højagtelse og Ærbødighed

Dem Højdeærværdige

Ærbødigst Tjener E. Øbing.

Rønne d. 18de Aug: 1775

C

Høyærede og Velbaarne,
Høyærværdige Hr: Biskop!

Jeg har været mig nu pertalt om efterfølgende Præstens at imødekomme Deres Høiærværdighed med et Udtrykt Ønske af d: 5 July sidste Vedrørende den Veis mig ufortænkt ligger for at og Tvivlagtighed, som jeg er standsig skal skaffe efter at giøre mig mere Berettiget

Hvad Ind og Udgiftens Balance Opgørelse Jeg i Rome tilgaar, da har jeg dagen summa i Cifferen og Regn vanskelig

Efter min Skiønsomhed Land Opgørelsen giøres blier som Ind og, og findes i mange Maar giøre Ind udfordrende Vanskeligheder, naar Skulde Jeg paa Ukyndes nu Vidsløftige Tilaarsgjørelse, Separation paa Dage og Lysten efter at overvinde giørende Omkostning, At summa de Ender er forskellen, kommer hyppelig Skiønne af mangel paa Clarhed Cifferen og Separation paa Dage, Jeg med Lysten Tilligs har dagen Klar, Dalvinge Commer mark, samt Hvidrøn, Øer og Bygen er i Kommelig god stand, og med en Eden

20/8 1775

Separation giøre Land Gilde; Om
det saa Enge Øder, hvilket blevne paa Land
Gods Skiøde, og ikke Land indnedes til mere
Almindelig Nytte for Landet, som det saa mangler
at nogen Last Jord, skiøns mig det ikke ret
med det Ønske paa nye Skiøde Tilbygning
Allerede for min ung Students Commoditeds skyld,
at hvem Gaar Øder maatte nøie Lærer.

Alting hen stillet til Deres Høiærværdighed
Gods uformøie øyne Iagtelse, hvorved jeg
med største Respect og Veneration har Ære
Alle at forblive

Deres Høiærværdighedes

yderste og
Underdanigste tienere

Rønne
den 20 Aug: 1775.

Da hans høy Ærværdighed Herr Biskop
Harboe har taget den Beroen for mig
under Ingunde, at kalde mig til
Degn ~~for~~ Christiansø Menighed
paa Bornholm, saa forlyster jeg mig
hermed, til min Søn Knud i denne
en Embede Morgen Tøse Kreds nærmere
Lukke, saa huuge Jeg hermed, og i Ærbø
Stand forblivende, Maaneder at Skaffe
Ham i Pension, hvilken Eneste Ærbø
dalen Ligtig og med forfaldes tidens
en Promte af mig skal betalt verdi,
som Jeg med under min Hand og Jes
segl bevis og tilsaarende.

Kiøbenhavn
d: 13 September 1775.

Jacob Hansen

Høyærede og Høyærværdige!
Hr Bisp!

Eftersom jeg for min Tilstagende Alderdoms Skyld, da min Hørelse mærkeligen svækkes, ikke er i Stand til at Kirkegange i Sinbrudt, saa har jeg giort Allerunderdanigst Ansøgning derom, og forestaaet Peder Sommer og Christopher Nyekolm; Men da Peder Sommer er død hen paa Landet, hvi Landsmand han af Mogens Sommer, Degnen = Degn til St: Buels Menighed, og er mig alt saa bekiendt, og jeg ansee ham for saadan en Person, som ikke allerede jeg og mit Huus, men ogsaa Menighedens Vel Guds Raad Landsens Velstand med, saa beder jeg underdanigst: at Deres Høyærværdighed Vilde forhelpe mig til at faae ham til Cappellan.

Jeg forbliver Deres
Høyærværdighedes
Underdanigste
Tienere.
Peder Bernholt

Nyekier-Vestergaard
d. 14de September:
Anno 1775.

Høyædle og Velbaarne,
Høyærværdige Hr. Biskop!

Formedst Deres Broder Hr. Borings
paa en lang tid utvarmede Bøyelser, er
jeg ikke ganske klar, da jeg ikke har nært i
Sind til at komme til at hindre, eller for
noget Ihi ninge se i Embedet, Deres Broder
Einige Tvi og andre Embedets Forretninger
maatte lukkes og Riddes los tracteret, særdeles
her i Rome, hvor Mange heden f. som dog en Ind
vigtig Sag paa Tapet. Jeg gandske aar for
maatte lade sig Nøie med Halv Masse hver
Ugen Søndag, og Himmelfarts Feiedinne eller
Helligdage og hver Onsdag, alternative ved Th
Lundbye, Degn, Ramlø Præst i Vester Marie
Ørgn og Ibsen i Nylarcker Ørgn, Capellaner
Hr. Rosod har nu paalagt sig alle Ministerialy
Forretninger, som lovgivelig i Ribe Bispedømme
nighed ikke ordentlig kand udføres,
Kirke Einige Tvi hver maa alle aar indkalde
Hans Hemkomst til nye Knudsker Ørgn, og med Sand
Eiligheed er Intet Land at Communicantere og
Ungdom har maatte sige om Ene Time i Kirken
Korved Einige Tvi er Begynt, Korunden mangen
Ungen er Orden; Mange heden har Ser vore Hand
ikke lidet uvoelige og Misfornøyede, i det Dem
som nidvn Jan ugad ved Religion og Gudsfrygt
tilbage, og er so mere Hvor Catheligenes

vist er udenvigs for Gemmig Skiern, som paa
ved vor Kiøbenhavn og Øvrige Kiøbstæder Corpus
bad saadanne Ceiligheder, saaledes en Stor-
dame, Gemmelet her paa Jer Vi Erklæreleg
ved for mange, saa at nan Labil og Skrøbelig
Mand Veleg ud knaves, om ellers ikke Kunde
skal forlade; Mand Jer Veleg gledes sig
over Herres Højærværdighed over nærværelse Gnes
i Sinne Lad, da ligeled Jer gaard, at nu
Enen Mand Jer det Embede var Ekstent, som
mand med Gnes Ærlighed und Engste
Jer unskyldes paa, Nu en Jeden det igen, at
det skal Cæres paa Hr. Kongens nadt Forslag,
Det med gaar da alleng i Skorn Langdrag,
og ønske med Jeg ingen paa det Sted, din Land
Skorn Saas, som Gnes Ære og Mannighedens
Sinde Ca skal Land Ekstrides med, und min
Herres Højærværdighed Ære antager sig Sagen,
og med al Ærvelgen og Skorn Saan Mandsen.
Jer om Herres Højærværdighed Gunstige
Velgmaadt skal er paa Studiosus Christofer
Holm, i Sted hans Ære om Velder, Kon Eg
Ydmyg Ting ønsker for sikker, at Ære Mand
Gum med nig Ville Clem Herres Højærværdig
hed paa det Højeste forbunden, Hand Jer vorn
i mit Hus som Informator for min Søn i Ty
Sten, i Ind, ikke Kneder ikke, og Ønsker Almind
Eg ind Ære og Ligeled, siden Jer Hand i Saan
nedet i Hr. Etatsraad Norrebows Tænke, og som
Eg Jeres forretter de ugentleige Prædiker Pra
dikenen i Vor Frue Kirke, saa Eg under
Hand med ydmyge Ære Ønske, Embedet Jer
gjøre sig Ingenn, Hand er nu Pastor Pon
ved Dag. Professor Schroder, og følgeleig Erklæret

med min Bøn, saa snart og jeg saa megen mere
Deres Høiærværdighed pligtskyldigst
forbunden, for saad Naade som De vil lade
tilkaste; Men efter Hr.Ørings langvarige,
og andre Ærlige Omstændigheder, kand Jeg
den hand eller nogen anden Dansk Cand: Edak
være tienlig med Forslaaen paa ingen maade, og
tillige ikke saa forskrækket om Successionen i
Embedet efter Hr.Ørings død; Mennesiaan
Jeg er for vemmelsfuld, naar jeg tænker i dette
med en Mand, som kommer under vore Øyne,
Raber, tillige saadt Knaffer, Lyst og Øyeskind
ikke vil hilse de forskellige Dagen, som en sig
forskellende Alderende Mand, den jeg saa gerne
vilde ønske ikke i det Magelig Landsbyen Raed,
ikke saa ikke kommer ud af det.

Saada som Mad: Lam ej Mennesiaan, og tillige
Embedets Mand paa Øerne, den ikke kan de ubehage
ligst historien ad dragen med, i den Tvedelte Gy
ved det Forlignelse Maal imellem Mand og Kone, ligesom
Kvaelder og Korn, ulydighed imod Øvrigheden
ordres og de publique Anstalter, og andet mere,
som umuligt megen med en slik Kaffen Dreng
Dunda Hemmes og Lempes, Jeg er Jeg ikke
for Dumdum, dette lie Deres Høiærværdighed
Gunstbehagelige underretning ad notere, som jeg
og ydmygst udbeder maa blive imellem os.

Erkendtlig ving Deres Høiærværdighed
for vanlige ønsker og Naade, og ald min Lied
med forøvrigt Respect og Veneration forblivende

Deres Høiædle Høiærværdighed

Rønne
den 11 October 1775.

ydmygst
tienende

Høyædle og Velbaarne Høyærværdige
Høigunstige Hr. Biskop

Formedelst min nylig Indtrufne Svage-
lige omstændighed, og Deres Høyærværdigs
hed mig tillagte Gunstige Indkalding, tilsi-
keres herved min Allerunderdanigste
Supplique Angaaende en Personel Capellans
Indkiøbelse i disse mig Anforteroede Man-
dighed, hvor til jeg Allerunderdanigst for-
foreslaar Studiosus Christopher Nykolm
og Degen Legnen Jacob Peter Grahl til Vester
Marie Pogn, hvilken af disse den Eldste
udvalgt og forestillet, henstillende jeg dig
til Deres Høyærværdighed Egen Gunst Indsigtsfulde
Villie og vragtende, jeg knegen Alene dette,
at Vocationen og Ordinationen om muligt var
lunde den inden Vintrenn og hvor Præstens
gaa det Embedet i den Indbørige orden lunde
blive Indbygnet, og jeg, uden den Høitbegavede og
ufyldige Mand, blive forslaaende for alt Ind-
ring. I saadan forventning henlever jeg
med, stort ærbødighed

Deres Høyærværdighed
Lydige Dienstfærdige og Høitvyrdige Tienere
E. P. Høring

Rønne
den 18 Octobr. 1775.

Udkast pro Memoria.

Deres Höjvelbyrdighed. Jeg har mel aarsag at tro, at jeg ellers takke Vandfad skal eller jeg haft den om at tale med Dem i anledning af Hr Neths Gjeld, i det jeg lovede at tilveiebringe i det mindste 150 rd som Skarp, i Aarsagen at jeg Gjeldsbrev til Jer Stamme er Eaaen = Jarn Krabbes Skjifte til Fylland, og at det medfolder Beviis med at indgive om andfögning ind om at Eaaen, rigtig hand kom Hjem. Nu omrgaaer andfögningen til Admiralitetet med min Fadrs Recommendation, om at Eaaen af 400 rd. Jeg har det bedre haab, at Jand obtinerer det, og om saa skal min Broder Capitain Lieutenant Andreas Stibolt eimodtage Dem, for at afbetale Hr Neths Gjeld, som de mel tage sig den Underdanige Skrivelse, at overlamnen noget over 300 rd til Deres Höjvelbyrdighed. Jeg skam og stang da jeg kom forrige at Dem til min Föjtar, for at Eaaen 150 rd til Hr Neth, og tvivlede ej at faa Dem, siden hand har lovet at give Laanet af sin Broder 200 rd, som hand af sin Moder = Enkes mattig land faa,

man

17/11 1775

Naadens Hund allerede haftet gienet til nogle af min
Tøj: Klæder slegt og til min Ølste Broder, det Hund for
det meer spærrede, saa blev hr Neth. rij. hælpet med det
forlangte Pruger. – Deres Høijvelbyrdighed vil alt
saa gunstigst faa mig Tilsigelse, og at jeg for forfeldt mig
efter Lasta og vandeligste indsigt, skulde det imod alle For-
modende Tarsten / som og rij land Tvar: / at faae rij skal
det Beløb af 400 rd, saa er jeg dog min paa,
at Deres Høijvelbyrdighed faer Venlighed med hem,
og skal jeg ydmygst og Tilvedanigst bede derom, siden
den Tilland er skrifverdian en uvurderlige Fæiighed og
fiigelig Tilland, og blev rij Tredt Lauge og dugte Fuld,
da faae saae skiemelse for Deres Høijvelbyrdighed, med
at tænke at det mer i andledning af Jeres Gield, men
jeg gaar indvendig glad da jeg faae det rij mer dem. –
Vilen Forsaae Jesus Christus, med Deres Høijvelbyr-
dighed bestandig nær med sin Naade og Velsigelse. Det
ønsker mig saae loyalig, og som af en Officier der
vilde miste en Gudelig Tænke, for en Tilland der
taler Forsaaes Tag, Vaij Forsaae med Gud og
Herren Tilliga, saae forbarmer sig over mig den
ynmodigste, og gemt mig af en utrøstelig
Tilstande Tilliende sin Faderlige Ypperlig Fed, og Tredt
mig nyfødt med ingen rubet, og at jeg ikke at tøj
et Tilland Tiednem den fuldtaae Tilland, med min
Vem jeg stuaer Tara for at støtte i det Grundeligste
Tæster. – O Gnad under da! at jeg ønsker Dem
Gam bestandig og for dnig af Deres Høijvelbyrdig
Fadre. –

ydmygste Tiener
Thomas Christian Abbott

Christiansøe
d. 17de Novemb 1775.

Høyærede, Høyvørdige og Høylærde
Høytgunstige Herre Biskop
i Christo Ærbødigste Fader

Ifølge af Deres Høyærede Høyvørdighed d. 4de ginstige Skrivelse er med ydmygst Gienmelighed efterlevet, saavel at bekiendtgiøre Degnen Ehren Mad: Tøgersen den Pension Deres Høyærede af Kaldet, som og at indsende Gaarden Dalbrandt Successor mons. Jacob Hansen til Degn og Skolemester for gen Kiøbt efter Gaarde Kaldt Berner Skamveldning. Hvid Hand vaagte Skiøde til Sand Bekiendtgiørelse for Skolemesteren mangt imiddelbar Kirke til Lov. Dette for gaar Lids i en 12 Aaar Tid er Gud bekiendt og maa for andenn Gang gøre. Gaard Brevene Dig alleeneste gen sende mangt Reservpter i Gemeenskab til Kirke og Skole Degnen, som og under Sand, end mere mig ubekiendt, da Jeg til ingen Sjønnedelse er anbefaaet siden 1755, og den Admiralitets og Comissariats Collegio, Skiøde alder intet, som angaaer Kirke og Skole Bestand, Jeg er indbraadt, som Dig for den anden gang Lagt frie i alt Tilligis Ting, som er afskaffet Gallig Degn Conger Gallig Feldtskr. and gen andet Skole og Kirke Ting. Dersom Jeg Deres Høyærede ydmygst indbraad den Grace, at Kiøbe mig saa mange af ovenfor Pudsten gen Bøtrenkelser med Circulair Breve maatte communicere, Skal mig en Belønning

20/11 1775

Gewissen an es an den allerer indtæbende Mærligheed Dømme
min Anseelsing gaaer med den Tilsigt und de Admiralitets og
Commissariats Collegio om at Lade de den Største Del af min
Gjeldes afbetaling til Deres Casse, Jeg ikke tør Jeres at skjem,
og Jeg er den vedbliver Gh. L. Stibolt Jeg er Dig den fri-
hed at tilskrive min: Dette Øjeblikke og ovenanførte fa-
de. Skulde Jeres Gjaver min Lisset, og mogt Raad til
avantage for Borrenholm Skulde forfalde, saa er min
ydmygst at spørge: gjøre Dig
ydmyg. Jeg er endelig og bestandig, endelig og min
vedsigner og Øjeblikkeligen min: Dette Øjeblikke Sache med
gandske Deres Familie. Jeg er Deres: Dybest Underdanige

Deres Gh. ydmygste Gh. ovenanførte tjener

Christiansø
d. 20 Novembr 1775

ydmygst Dienner og tro Tjener

Johan Stibolt